

Intervenció del Primer Secretari a la

Festa de la Rosa

Gavà, 21 de setembre de 2008

Bon dia, amics i amigues,

Benvinguts a la festa del socialisme català!

Benvinguts a la festa del PSC!

Benvinguts a la festa del primer partit de Catalunya!

No us imagineu l'orgull que representa per a mi,
com a Primer Secretari del PSC,
veure que un any més els socialistes de Catalunya es reuneixen per compartir
dinar, experiències i idees.

De veritat, moltes gràcies a tothom
per construir dia a dia, plegats,
aquest meravellós projecte que és el nostre partit
que ja compta amb 30 anys de vida.

Aquests 30 anys s'han caracteritzat per un treball sense descans
amb l'objectiu d'assolir la Catalunya
de la justícia social i, avui,
en temps de crisi econòmica,
aquest repte està més viu que mai.

Perquè el món global
ens demostra que el debat entre
posicions progressistes i posicions conservadores
és encara més necessari.

Avui, amics i amigues,
hi ha qui davant la crisi veu una oportunitat
per desgastar els Governos d'esquerres
i per guanyar vots a qualsevol preu,

i d'altres, com nosaltres,
qui des de la responsabilitat que ens ha encomanat la ciutadania
vivim amb preocupació l'actual situació.

Però jo no sóc pessimista,
cap de nosaltres ha de ser pessimista,
no ens ho podem permetre!
Podem ser i som seriosos. I responsables. Això sí.
I austers. I rigorosos.
Però no pessimistes.

Ara, més que mai, necessitem la determinació,
la responsabilitat i l'energia
que sempre ha caracteritzat el poble de Catalunya per sortir endavant.

I ens ensortirem, que no ho dubti ningú!

Prenem aquest repte, amigues i amics,
com una oportunitat per aconseguir que el nostre país, una vegada superada la
crisi,
sigui més forta econòmicament
i més justa social

I us dic més justa socialment
perquè vull que una cosa quedi molt clara avui:
els socialistes catalans estarem al costat
dels emprenedors i dels treballadors d'aquest país en aquests moments difícils.

Sé que hi ha gent
que comença a passar-ho malament
i per desgràcia és possible que la situació
vagi a pitjor.

Les notícies relatives a determinades entitats financeres americanes que s'han produït aquesta setmana ens han de fer estar alerta.

Però la nostra obligació no és atiar l'alarmisme, com fa l'oposició desgraciadament i com fan els pessimistes, sinó governar aquesta realitat amb noves regles.

I reclamar, més que mai, que ens calen d'altres regles democràtiques, més justes i més sostenibles, en el conjunt de les relacions econòmiques.

Volem un nou sistema i model de finançament, sí;
però també volem
un nou sistema econòmic internacional
que eviti els excessos d'un capitalisme especulador, que és un perill pel conjunt de l'economia del món.

Per sort, Catalunya té una economia
sòlida i equilibrada,
preparada per afrontar amb més garanties
aquest repte.

És cert també que tenim una economia que necessita d'algunes transformacions,
i ja les estem portant a terme,
no des de que va començar la crisi,
sinó des que es va formar el primer govern de progrés. I molt especialment des d'aquesta última legislatura.

Precisament per això, avui ens trobem en més bones condicions de lluitar contra la crisi.

El ritme de creixement d'aquests anys ha estat històric, fruit entre d'altres coses,
de la intensa activitat immobiliària,
de la nostra capacitat exportadora
i del canvi de model productiu ja iniciat,
i també, i això és una realitat, de l'aportació que ha fet la immigració al nostre país.

I volia fer un incís en aquest punt,
perquè crec que no es pot ser irresponsable
en un tema com el de la immigració
del que tant s'ha parlat darrerament.

Els socialistes sempre hem reconegut
l'important paper que han tingut els immigrants
per a la nostra economia, i ho continuem fent.

Però no ens podem enganyar,
ni podem enganyar les persones novingudes.

En aquests moments seria una irresponsabilitat

no acceptar que una immigració regulada i ordenada és la millor garantia pel nostre país i pel benestar d'aquelles persones que volem construir una vida nova aquí, a casa nostra.

Ser d'esquerres

no és propiciar una immigració descontrolada, desprotegida o ens mans de màfies internacionals, sinó garantir que els immigrants es puguin integrar a la nostra societat,

comptant amb els mateixos drets

i exigint-los els mateixos deures que els catalans i les catalanes.

I estic convençut

que el ministre Corbacho és la persona idònia per afrontar aquest difícil repte.

Ja ho va fer, amb èxit, com alcalde de l'Hospitalet i ara ho farà com a ministre d'Espanya.

Perquè, en definitiva,

els socialistes som la millor garantia per afrontar una situació de crisi.

Ja ho vam fer amb èxit als 80,

i a la crisi del 92-93

i ara ho tornarem a fer.

Que ningú tingui cap dubte, ara és a les nostres mans l'oportunitat de demostrar-ho, i ho farem com ho vàrem fer abans.

Venen, per tant, moments difícils.

De fet, ja els tenim aquí.

I és en aquests moments, i no només quan les coses van bé, que cal garantir els serveis de les persones i que cal estar al costat de qui més necessita l'acompanyament de les administracions.

Ho hem fet i ho farem,

i vull que tingueu clar que el Govern de la Generalitat està elaborant els seus pressupostos amb la contenció que reclama el moment, però amb l'aposta per les polítiques socials que vam decidir des del primer dia del funcionament del Govern d'Entesa.

Per tant, hem de ser plenament conscients de la gravetat de la situació, però no hem de caure en el pessimisme.

Catalunya té reptes importants per davant i els portarem a terme.

Sabeu que aviat farà dos anys que el Govern d'Entesa va començar a caminar, i Catalunya, avui, és un país millor.

Però volem més, volem continuar avançant i per aconseguir-ho tenim alguns reptes urgents que cal atendre.

Sense anar més lluny aquests dies s'ha parlat molt de l'educació a Catalunya.

Fa unes setmanes vaig participar en un acte organitzat per Nou Cicle a Vilopriu i vaig sentir una frase que resumeix prou bé quin és el projecte educatiu del Govern:

“És molt important la Catalunya que li deixem als nostres fills, però no ho és menys quins fills li deixem a Catalunya”.

El Govern té, avui, el repte de deixar a Catalunya la generació de joves més preparada de la seva història. Aquesta serà la millor garantia per afrontar els canvis que necessitem, no només socials, que també, sinó econòmics i del propi sistema productiu.

Només amb una generació de joves preparada podem garantir el futur del país.

Precisament per això, entre d'altres coses, el Govern està impulsant una nova llei d'educació que pretén comptar amb l'acord majoritari del Parlament de Catalunya i que ha de garantir una educació de més qualitat.

Estic convençut que entre tots podem aconseguir millorar el sistema educatiu i aquesta és la millor inversió de futur que podem fer en aquests moments.

I podria continuar parlant d'altres àmbits en els quals el Govern ha fet molta feina i encara en farà més: em refereixo a la salut, les polítiques d'habitatge, els serveis socials, les infraestructures, el medi ambient o la seguretat.

Però crec que no hem de caure en l'autocomplaença, però em permetreu que us digui que tinc la profunda convicció de que estem fent les coses raonablement bé.

I us demano que ho expliqueu, que feu d'altaveus d'aquests avenços.

Però no només això, també necessitem que actueu com a receptors de les demandes de la societat.

Perquè un partit que no escolta la seva societat, està condemnat a no governar-la.

Com us deia, estem fent la feina que cal,
però resta molt per fer,
i sabeu que una de les necessitats bàsiques
per poder tirar endavant tots aquests reptes és assolir un nou model de
finançament.

S'ha parlat molt durant aquestes setmanes del nou model de finançament, i
encara se'n parlarà més.

Doncs bé, us diré una cosa, el Govern de Catalunya està demanant el que li
pertoca.

Defensant propostes amb raons,
expressant discrepàncies educadament,
exigint el compliment de les lleis.

Aquesta és l'actitud que manté el Govern.

I que mantindrà en el futur.

D'altres diuen una cosa i a vegades fan la contrària...

No es pot parlar d'acord i de cercar la unitat
i el consens, i –alhora- criticar constantment
amb qui vols la unitat.

Menys paraules, i més fets.

Menys atacs i més treball de debò, real, discret a favor de l'acord i la unitat.

El líder de CiU també diu que el president Zapatero i jo ja hem arribat a un acord...

Ja m'agradaria, haver arribat a un acord.

Lamentablement no és així, i encara estem molt lluny d'aconseguir-ho.

Ell sap que aquest acord que Catalunya necessita,
passa per reforçar la unitat catalana,
donar suport al Govern de Catalunya, que és qui ha de negociar amb el Govern d'Espanya,
i donar suport a la Presidència de la Generalitat.

En aquest moment, el millor patriotisme
és estar al costat del Govern de Catalunya.

Cada cop que ens tirem els plats pel cap,
fem més dèbil la unitat catalana i la seva força.

Però malgrat aquest estil,
jo continuo i continuaré amb la mà estesa per a treballar plegats per Catalunya.

Espero que els nostres interlocutors l'agafin, però de veritat, sense comèdia.

Estic convençut de que,
actuant amb serietat i amb rigor,
des de la mútua lleialtat,
buscant l'acord a través del diàleg,
avançarem en la construcció de l'Espanya plural amb la que estem tots compromesos.

No podem esperar més.

Els ciutadans de Catalunya no poden esperar més.

El Govern de Catalunya és conscient que el nostre país necessita el nou finançament per mantenir i millorar l'actual benestar dels catalans i de les catalanes.

Catalunya arrossega, des de fa anys, un dèficit que impedeix oferir serveis a les persones que altres comunitats autònomes donen als seus ciutadans.

I que quedi clar, no volem que altres comunitats deixin d'oferir aquests serveis, el que volem és tenir les condicions per poder oferir-los també nosaltres.

Així de senzill.

Un millor finançament és també crucial per als ajuntaments de Catalunya.

Els són els qui aguantaran l'estrebada més forta de la crisi. Perquè els alcaldes i regidors (i aquí n'hi ha molts) tots esteu en primera línia vivint els millors i els pitjors moments de la nostra vida social.

Vull expressar, aquí, el meu agraïment, el meu agraïment profund, al conjunt d'alcaldes i alcaldesses i regidors i regidores de tota Catalunya, que aquestes setmanes estan mostrant el seu ple suport a les negociacions que estem duent a terme per al nou finançament.

Amigues i amics,
l'acord serà difícil, però estic convençut
de que l'assolirem i que Catalunya, el 2009,
tindrà un nou model de finançament.

Perquè crec que el que està en joc és la pròpia credibilitat del sistema de finançament de les Comunitats Autònomes.

Avui la necessitat de superar el sistema anterior és indiscutible. Fins i tot els qui el van aprovar, dient que era el millor del món, fins i tot el PP i Convergència i Unió, diuen avui, que aquell model no serveix. I que s'ha de corregir. Perquè si no es corregeix, la situació esdevindria insostenible per al nostre país.

Mireu, som i serem tan responsables
en la negociació,
com exercint les tasques
que ens ha encomanat el poble de Catalunya.

Sé que compto amb el vostre suport per fer-ho i us ho agraeixo molt sincerament, molt sincerament.

Acabo.
Aquesta és una festa de fraternitat.
I de l'amistat socialista.
Una cita que jo espero, de debò.

M'agrada compartir aquest dia amb vosaltres, entre discursos i salutacions,
també *entre talls de truita...*
En dies com aquest, de veritat que tots som conscients de renovar la nostra força,
renovo les nostres conviccions,
i visc els nostres valors en cada abraçada i en cada encaixada de mans.

Dies com aquest donen forces.
Dies com aquests animen... i em motiven.
M'encoratgen a treballar per una societat més justa i per Catalunya.
La mateixa lluita. És una lluita inseparable.

Jo, avui, també us vull animar...
Us animo a creure, encara més,
en els nostres ideals i en els nostres valors.
És el moment de les conviccions,
i aquestes han de ser profundes.
Us animo a compartir,
amb els nostres veïns, companys de feina
i conciutadans... les nostres idees.

Volem un món més just, i una Catalunya més justa.

Hem de ser més. Molts més.
Hem de ser molts més els qui creguem que el progrés i les llibertats de
Catalunya, passa per la solidaritat i la justícia social.

La nació no pot ser rica i plena,
mentre hi hagi ciutadans que passin dificultats
o tinguin menys oportunitats pel seu desenvolupament en plenitud.

No hi ha país, sense justícia.

I aquesta és una tasca permanent, dels catalanistes, dels progressistes, però
sobretot, de nosaltres,
els socialistes.

Us animo a transformar les nostres conviccions en projectes de canvi i de
reformes.

Un projecte socialista i catalanista al servei del tot el país, de tots els
treballadors i treballadores del nostre poble.

Sí, amics i amigues...

Creure apassionadament en idees i valors.

Transformar la realitat en projectes de justícia social.

I compartir la nostra visió,
inclusiva, oberta i fraternal de nació,
de nació catalana.

Aquest és el millor itinerari socialista:
idees, projectes i sentiments.

Amics i amigues,

Dies com aquest serveixen per omplir *les piles*
i t'omplen l'orgull de sentir-te socialista.

I entens, i comprens que...
més que mai,
cap de nosaltres camina sol...

Amics i amigues,
crideu amb mi,
fort,
amb ganes,
amb energia...
que s'escolti...

Visca el Partit dels Socialistes de Catalunya

...

I visca Catalunya!